

RØFFEN

MEDLEMSAVIS FOR
STAVANGER GOLFKLUBB
Nr. 2/2013 www.sgk.no

Våre flotte juniorer!

Stavanger Golfklubb er meget stolte over sine juniorer og unge spillere, og at det satses på denne gruppen, levner dette nummeret av Røffen ingen tvil om. En god del av stoffet er viet arbeidet med juniorene og hva det gjøres for å trekke unge til klubben – og strategi for å beholde dem. Dette anser klubben som viktig – og med rette – **DE UNGE ER VÅR FREMTID!**

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

På bildet er en gjeng med nye og gamle juniorene samlet med trener Are Friestad før fredagsscrabble – en turnering hvor de erfarne spiller på lag med de "ferske". Vi har satt et tall ved den enkelte junior slik at de lettere kan finnes igjen. (To stk. har vi ikke greid å få tak i navn på) Fra venstre: 1. Hans August Kårvik, 2. Are Friestad, 3. Robel Berhane, 4. Mads Iversen, 5. Aron Berhane, 6. Håvard Næss, 7. ikke navn, 8. William Bertram, 9. Fredrik Helliesen, 10. Anders Lindanger, 11. Robin Aspheim, 12. ikke navn, 13. Peder Faltinsen Time, 14. Marthe Wold, 15. Petter Songe Møller, 16. Lars Vassbø, 17. Ruben Pettersen, 18. Michael, 19. Simen Djuve, 20. Petter Arnestad, 21. David, 22. Tale Djuve, 23. Vilde Marie Nystrøm, 24. Elena Kerr, 25. Hanna Kerr.

Juniorenes REKORDSESONG – hittil!

Våre unge spillere har hatt en super sesong over hele linjen. Resultatmessig blir det nesten vanskelig å leve opp til 2013, fordi så mange gjorde det så godt, sier Jan Egil Nærland og Are Friestad, trenerne som sammen har ansvaret for alle gruppene. - Det er ikke slik at én spiller har dominert og vunnet alt: bredden er der, også i øverste divisjon!

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

Årets NAIA-spiller Sondre Ronold (t.v.) får presentert utmerkelsen Golf Coaches Association of America Collegiate Player of the Year av selveste Jack Nicklaus (t.h.) (Foto: Oklahoma City Stars/Twitter)

Alabama Wallace State Community College golf blir hedret i Montgomery: Fra v. NJCAA Tournament vinner Aksel Olsen, guvernør Robert Bentley og Wallace State golf coach Dan York.

Klubben har aldri før hatt så mange juniorer og unge som har vunnet turneringer som i år, både regionalt, nasjonalt og internasjonalt. I Statene vant både Aksel Olsen og Sondre Ronold (se bildene t.v.) nasjonale turneringer, hhv. NJCAA National Championship og NAIA Men's Golf Championships, og det på selveste 17. mai! forteller Jan Egil. Aksel studerer ved Alabama Wallace State Community College og Sondre ved Oklahoma City University. Amerikanske colleges har lag som spiller mot hverandre i forskjellige divisjoner, og National er finale.

- At vi skulle ha to vinnere der, er utrolig. Ifølge all sannsynlighetsberegning skulle det bare ikke ha skjedd!

Men klubben er godt representert i tilveksten også i amerikansk college- og universitetsgolf. Mens Ole Ramsvig avslutter college til våren, og Aksel er i sitt andre år, er Petter Mikalsen og Katerina Jæger i sine første år.

Spiller for Norge

Styrken til våre unge spillere, i internasjonal målestokk, går også tydelig fram av at klubben hadde hele fire spillere på herrelandslaget – Petter Mikalsen, Aksel Olsen, Ole Ramsnes og Sondre Ronold - og én på damelandslaget, Marthe Wold. Individuelt markerte Marthe seg sterkt internasjonalt, med andreplass i Irish Girls og 10. plass i EM for damer – alt mens hun ennå er elev på Wang. På øverste norske nivå delte Aksel og Ole 2. plass i NM individuelt. I juniormesterskapet for lag havnet guttene våre på 4. plass og jentene på 3. plass. I Lag NM for herrer gikk guttene helt til topps, mens jentene igjen tok 3. plass (se bilde neste side). - Det er første gang på minst 20 år at kvinner fra SGK har fått medalje i Lag NM, sier Jan Egil. - Og med litt flyt kunne det ha vært enda bedre. De var ikke fornøyd med 3. plass, og marginene er veldig små.

Fantastisk innsats av Stavanger Golfklubb i Lag NM på Oslo Golfklubb 19.-20. juli!

Drammen Golfklubb truet før søndagen med 2 slags ledelse, men SGK-herrerne gikk på med krummet hals og leverte solide single-runder søndagen. Dermed vant vårt herrelag med 5 slag foran Drammen Golfklubb og med Grønmo Golfklubb på 3. plass.

Stavanger Golfklubbs damelag sikret seg en flott bronseplass bak Oslo Golfklubb og Bærum Golfklubb.

Bildet (fra v.): Jan Egil Nærland (kaptein for herrene), Aksel Olsen, Marthe Wold, Sondre Ronold, Karoline Woie, Petter Mikalsen, Katerina Jæger, Are Friestad (kaptein for damene) og Ole Ramsnes.

I tillegg gjorde mange av juniorene våre det godt i de nasjonale Team Norway-konkurransene. Katerina Jæger, Petter Mikalsen og Marthe Wold har alle to førsteplasser. Robel Berhane spilte seg til en 5. plass, William Bertram til en 8. og en 12. plass, mens både Harald Eliassen og Anders Lindanger kom hjem med 20. plasser. I Norgescup-finalen som ble spilt på Drøbak Golfklubb 21.-22. september fikk William Bertram en flott 10. plass av et bredt startfelt på hele 62 spillere. Og ikke nok med det! Marthe Wold tok en solid seier i Team Norway Junior Tour finalen (Kragerø GK) 27.-29. september!

Best i vest

Regionalt sett, i "Order of merit" i Team Norway Region Vest, er det snaut plass til noen andre enn juniorene fra SGK. Kristian Woie topper listen fulgt av Ruben Pettersen nr. 2, Harald Eliassen nr. 4, Aron Berhane nr. 5, Mads Iversen nr. 7, Thomas Helgø nr. 10 og Håvard Ness nr. 12. Samtidig sikret Stine Lindanger seg 2. plassen og Alexandra Mudie 5. plassen på jentenes "OOM". - Alle disse resultatene forteller om et kjempebra miljø, sier Jan Egil.

- Vi har en skikkelig god gjeng som trener mye, reiser sammen, har godt samhold og er topp motivert.

Blant disse juniorene er det litt spredning i alder, fra 14 til og med 19 år. Årene fremover ser lovende ut. For eksempel har Thomas Helgø, som bare er 14 år, kvalifisert seg til Team Norway Junior, og han har ennå fem år igjen som juniorspiller. Men like viktig som bredden i denne gruppen er tilveksten i den såkalte knøttegruppa – alt fra 5 år til 12. SGK kjørte jo eget opplegg med golfskole i sommer, tre uker med en ny gruppe hver gang.

Stine Lindanger (t.v.) og Alexandra Mudie har fine plasseringer på TRT "Order Of Merit"

Til sammen kom 46 rekrutter, og flere av dem kom inn i knøttegruppa etter å ha tatt Veien til golf, det som før het grønt kort, forteller Are. Neste år må vi sørge for å spre invitasjonen videre ut.

- For golfskolen er fantastisk for rekrutteringen, bekrefter han. - Dette er fremtiden til klubben!

Modeller, også for golfglede

Mye av gleden – og utviklingen – ligger i å få rekruttene med på mer enn bare trening. Ett eksempel er juniorscramble, hvor de yngste får spille på lag med de store og flinke som da også fungerer som modeller for alt fra sving til etikette – og golfglede. En ekstra modell har de i Eirik Tage Johansen, som har spilt solid i år og ligger greit an til Challenge Tour neste sesong, mens Europa Tour forblir målet. Eirik Tage er del av klubbens sportslige opplegg over hele linjen, og er med på å representere klubben når han kan passe det inn. Verken Jan Egil eller Are virker tyngt av tanken på ansvaret for å føre utviklingen enda videre. - **Vi gjør vårt beste, og vet at spillerne vil prøve!**

Kulde og tørke fikk overtaket

- Hadde vi bare kunnet se inn i glasskulen og sett hvordan været ville bli det neste året, og hvordan dette ville slå ut akkurat her, hadde det kanskje vært lettere å planlegge passende tiltak på banen, sier daglig leder Steinar Fløisvik om vårens store tema – banen og greenene.

14. mars 2013: Ingen antydning til grønt...

En tøff vinter og vår

Kunne vi sett inn i glasskulen ville vi sett dette: Temperaturer UNDER normalen for desember 2012, samt januar, februar, mars og april 2013. I tillegg ville vi sett barfrosen som i løpet av de lange og kalde vintermånedene omskapte greener og fairwayer til gule ørkenlandskap som så helt livløse ut. Vi ville også sett at det var snøbart, gult og tørt i hele regionen til langt utpå våren 2013. Bøndene på Jæren fortvilet over manglende nedbør og

uttørkede åkre. Sol og klarvær i ukesvis var til ingen nytte når telen hindret arbeidet på åkrene, i hagene våre – og på golfbanen. Telen hadde nemlig krøpet over en meter ned i jorden, og satte en effektiv stopper for våronn, gravemaskin, plog og spade. Sjefgreenkeeper Inge uttrykte i slutten av mars dyp bekymring – han var redd for at gresset simpelthen skulle dø av tørke og kulde. Og vi som har levd noen vintre og vårer og aldri sett maken, måtte bare riste på hodet og undres: Kan banen

vår noen gang bli grønn og normal igjen? Hvor mange år vil det ta? – Synet av de ørkengule fairwayene og greenene i slutten av mars levnet ikke mye håp.

Så nærmet det seg sesongstart – annonsert 13. april – men det var klart for alle og enhver at noen åpning kunne det ikke bli med dyp tele, livløse greener og en bane nede for telling. Åpningen ble, ikke overraskende, utsatt tre uker til 3. mai. Ventetiden var lang. Og greenproblemene var på langt nær over...

5 mai: Ennå litt tele igjen i sandlaget under torven. Slik så de fleste greenene ut (og verre) rett etter åpning av sesongen – store felt uten gress.

18. mai: Telen er så vidt ute av sandlaget. Gresset har tatt seg litt opp, men mangler struktur og er tynt og ujevnt.

Greener til besvær

Alle var innforstått med at greenene ikke ville være helt på topp så tidlig i sesongen med den meget spesielle vinteren og våren vi hadde hatt. Men at det tok så lang tid før gresset kom tilbake, selv etter at telen var ute av jorden og det ble varmere i været, skapte etter hvert bekymring og til dels frustrasjon over hele linja.

Intens pleie på skadeskutte greener tidlig i mai. Sandbørstemaskinen kjøres over puttegreenen og jevner ut sanden som flatene er dresset med

Hva var galt?

Både april og mai måned passerte, og vi måtte stadig spille på sandete, humpete og gressfattige greener. Men på Sola hadde greenene klart seg bedre, og dette ble etter hvert det store samtaleemnet. Hva var galt med våre greener? At vi hadde hatt ekstreme forhold, ja, og den verste barfrosen og telen i manns minne, greitt nok. Men vår nyombygde og tipp-topp bane skulle vel ha alle forutsetninger for å klare en tøff vinter?

Sjefgreenkeeper Inge forklarer: Årsprogram, maler for gjødsling og behandling av banen blir hver høst utarbeidet i samråd med våre to eksperter, engelske George Shiels – agronom og greenspesialist, og skotske Graeme Webster – anerkjent banearkitekt. Det siste vi gjorde i sesongen 2012 var å hulle våre sandbaserte greener ganske kraftig. Formålet var å luften "systemet" og styrke dreneringsevnen. Dette har vist seg være gunstig i normalår med fuktige og relativt milde vintre. Men da vi tidlig på vinteren fikk kulde og sterk barfrost og siden ekstrem tørke, kan hullingen rett og slett ha virket mot sin hensikt. Den kan

ha medvirket til både uttørring av gresset og forsterking av telen – med frostskafer som resultat. Sandgreener drenerer fuktigheten desidert best, og det er viktig i vårt vestlandsvær, men sanden holder også lengre på kulden enn jord-/humusbaserte greener, som det f.eks er på Sola. George Shiels mener i tillegg at lokale fenomener som små temperaturforskjeller, solforhold og vindretning kan ha slått ut forskjellig fra den ene til den andre banen. Beliggenhet i terrenget og nærhet til vann eller sjø kan også ha betydning.

Ingen gardering mot været

Steinar forteller at når de har spurt Shiels, som har erfaring med golfbaner over hele Europa, om det er noe vi kan gjøre for å gardere oss mot forhold som vi hadde i vinter, så er svaret kontant: **No, nothing!** - Det er så enkelt at ingen kan spå om været, like lite som vi kunne forutse at vinteren/våren 2013 skulle bli den mest ekstreme i klubbens snart 60-årige historie. Vi må heller ikke glemme at foranledningen til prosessen med å bygge om til sandgreener var NM 2007, da vi måtte innkalle alt ledig mannskap for å skufle

vann av oversvømte greener etter et kraftig regnvær. Etter ombyggingen tåler våre sandgreener store mengder nedbør uten å oversvømmes. Sanden drenerer vekk fuktigheten i en fei, og det er også det som er hensikten og spesielt viktig i forbindelse med store turneringer. Vi kan heller ikke ta høyde for den ene ekstremvinteren, vi må planlegge etter det som er normalt for disse kanter av landet.

NM 2007, oversvømmelse på greenene!

Green 10 var en av de fire som ikke fant nåde hos ekspertene. Bildet er tatt 31. mai, ti dager før beslutningen om å skifte gresstorv ble tatt.

Såing og atter såing

- Utover i april og mai, da vi så at banen ikke tok seg opp, startet vi resåing med nytt gressfrø, forklarer Inge. Temperaturen i jorden var imidlertid så lav at det måtte seks resåinger til før det kom skikkelig i gang. Den sjettede gangen byttet vi etter samråd med Shiels og Webster til en annen gresstype, og det fungerte bedre. Vi bruker, i likhet med Bærheim og Sola, en blanding av de slitesterke gresstypene rødsvingel og einkvein, men i 6. såing brukte vi krypkvein. Sistnevnte skal helst ha over 20 grader for å vokse, men når den først setter i gang så dekker den forttere, men krever også mer vedlikehold, da den har en tendens til å bli for tett. På Østlandet brukes krypkvein mer hyppig enn hos oss. Den kan klippes helt ned og gi raskere greener, men det betyr at den tynes mer og er derved mer utsatt for innblanding av ugressarter, f.eks tunrapp. Vi har valgt andre gresstyper som vokser senere og som er mer tilpasset vårt klima, men som ikke kan klippes fullt så langt ned uten at det går ut over rotveksten.

Frist for gressbytte

Men til tross for såing og bytting av gresstype, var det fremdeles flere greener, deriblandt 10, 13, 14 og 15 som i begynnel-

sen av juni fremdeles var i elendig forfatning. - Vi måtte sette en dato for å bestemme om disse greenene skulle få nytt gress, sier Inge. Dette for å få bestilt gresstorv og mannskap tidnok slik at arbeidet kunne gjøres i feriemåneden. Datoen ble satt til 10. juni, og da ble det på styremøte (med Inge til stede), besluttet at de fire aktuelle greenene skulle fornyes. Dette ble støttet av ekspertisen, Shiels og Webster. Gresstorv ble umiddelbart bestilt fra England og mannskap fra Niblick Golf Design hyret til å starte arbeidet 1. juli.

- Det med å skifte ut gresset på greener er ikke noe spesielt dramatisk i seg selv, både Miklagard og Bogstad legger dette inn i sine årsprogrammer og vedlikeholdsbudsjett, sier Inge. - Men så har de også mye tøffere vintre og mer frostskafer enn oss normalt. Det er også gjengs for andre europeiske baner å skifte ut greener i ny og ne. For noen er det altså rutine, for oss ble det en ekstraordinær kostnad på totalt 440 000 kroner.

- Men når skaden først er skjedd, er det heldigvis blitt mye lettere å skifte greener nå enn før. I gamle dager sådde vi greenene selv, og så gikk vi og ventet på at gresset skulle vokse, og det tok jo sin tid. Nå må greenene være spillbare så raskt som mulig. F.eks. tok det bare 3 1/2 uke

fra vi skiftet gresstorv på de første greenene til vi kunne ta dem i bruk, og alle fire var åpne til begynnelsen av august. Da hadde vi tross alt spilt på dem til over St. Hans før arbeidet tok til. I tillegg var vi heldige som i det hele tatt fikk gresstorver. Det var bare på grunn av avbestilling at vi fikk et visst kvantum fra leverandøren, Tillers Turf (Lincolnshire) som leverer ferdiggress til hele Europa. Det holdt til 3 1/2 green. Resten måtte vi spe på med av den beste torven fra de andre greenene.

Hva om?

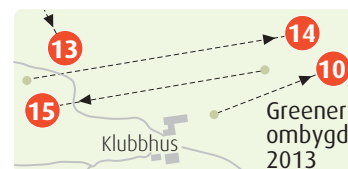
I juni-juli fikk vi etter hvert en svært gunstig blanding med nedbør, varme og sol som virkelig satte fart i gresset. Til og med bøndene på Jæren senket skuldrene! Greenene tok seg godt opp, og mange ble skikkelig flotte utover i juli og august. Greenene med den ny torven etablerte seg også fint, men siden de ikke kunne klippes ned så mye var de litt treigere enn de øvrige. Spørsmålet om vi kunne ha ventet og sett det an, meldte seg. - De fire greenene var, i følge vår ekspertise, så dårlige at noe **måtte** gjøres, sier Steinar. Det var en ny situasjon som vi mangler erfaring med. Ingen kunne heller vite hvordan været ville bli. Vi har en kort sesong og måtte satse på det som er sikrest – og det gikk jo fantastisk bra!

Rull ut gresstorven!

Vi følger arbeidet med de fire greenene som pågikk 1. – 16. juli

13

Til venstre: I et siste forsøk på å speede opp gressveksten blir green 13 i mai dekket til med en spesiell duk. Til ingen nytte, viste det seg, skadene var for store. Green 13 var en av fire det til slutt ikke fantes nåde for.

Til høyre: Niblick Golf Design er på plass og arbeidet med greenene som skal renoveres er godt i gang, både på green 10 (bakerst) og på green 14. Torven er først blitt gjennomskåret like ned til sandlaget med en spesiell torvskjæremaskin. En slik maskin kan stilles inn nøyaktig etter behov, og den skjærer torven med fine, rette kanter.

14

14

Siden det ikke er nok ny torv til mer enn 3 1/2 green, skal de beste bitene fra hver green sorteres ifra og legges på halve green 10. Resten skal legges i bunkrene, og noe blir også brukt til å reparere småskader ellers på banen. Ingenting går til spille! Her er det Alan Mason som laster opp nylig skåret greentorv til traktoren.

Torvraster blir rakt sammen og fjernet

Over: Den gamle og "syke" gresstorven fra green 10 ligger pent i swissruller og skal transporteres bort. Nå skal sandlaget kultiveres og jordfreses slik at det blir mest mulig porøst og velegnet til å ta imot den nye torven. Lavpunkter (punkter der jordlaget under har sunket sammen og hindrer drenering) blir utbedret samtidig. Alt rusk, planterester og røtter samles opp og fjernes. Ny sand tilkjøres og sanden rakes og shapes.

Til høyre: En stor del av den gamle gresstorven blir lagt i bunkrene rundt om på banen. Bunkrene er rensket for stein og rester etter sportcreten som ble lagt som sandunderlag for noen år siden, men som har vist seg ubrukelig. Håpet er at torven (med gress-siden ned) skal være mer stabil og en god buffer mot stein og grus som med tiden og gjennom vintrene vil arbeide seg opp til overflaten. I bakgrunnen ser vi green 13 der den gamle torven er fjernet.

Under: 5. juni - gresstorven ankom med kjøletrailer i natt!

10. juli: Nå er det green 15 sin tur til å få nytt gress!
 Clifford Walker i forgrunnen bruker et spesielt redskap, "the bishop", for å jevne ut flatene og skjøtene. Mannskapet trør på tynne planker slik at vekten fordeles jevnt på den nye greenflaten. Torvene har siden ankomst ligget utrullet og flate utenfor greenen slik at de ikke skulle tørke opp, men rulles opp igjen når de skal bæres.

15

Niblick-assistentene Nicol Webster og Shaun Burr kjører sand i skytteltrafikk til greenene som må være plettfrige og jevne og få den profilen som er bestemt før ny torv kan legges på.

Under: Nylagt green! Nå er det viktig med vanning – hver dag – og senere skal greenene dresses (for hånd) for å jevne dem ut mest mulig etter hvert som gresset grov.

14

13

Juniorene: spille scramble og komme på nikk med de store

Åtteåringen på vei oppover 6-eren nøler ikke et øyeblikk, men henter torven han har slått opp og legger den pent på plass. De tre tenåringene han er på scramble-lag med, slår kjempe-langt. Og når de er så gode, og stiller med banen slik de skal, så er det klart at han også vil gjøre det skikkelig!

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Stemningen var på topp under junior-scramblen fredag 23. august, allerede før start, da lagene sto på rad bortover øvingsgreenen og puttet i takt. Travel og stolt golf-far og starter Torbjørn Næss forklarte villig vekk, at hvert lag har en kaptein som kjenner reglene og kan forklare. Noen lag hadde tre spillere, noen fire. Noen av deltakerne er landslagsspillere og har til og med voksenbevispapiret, sertifikatet. Noen var kanskje på banen for første gang. Desto viktigere var det at samarbeidspartnerne forklarte og oppmuntret, i tillegg til å være flotte modeller.

På 3-eren, da de erfarne på et lag hadde lagt ballene sine på plass på og rundt greenen, var kapteinen rask til å si at nykomlingen godt kunne legge jernet tilbake i bagen og prøve driveren: "Slå til du!" Det er moro å våge – selv om ballen ble svært våt denne gangen.

Men scramble er i seg selv en form for oppmuntring, fordi det hender så ofte at selv førstegangsspilleren er den som setter en putt, for eksempel, eller har et innspill som triller så vakkert mot hullet. En annen 8-åring erklærte seg litt nervøs før start, men da hun raskt forsto at her var det rom for alle, smeltet nervene i et strålende smil. Einar Årstad, far av en 9-årig debutant, oppsummerte effekten av en slik scramble: "Det er viktig dette, å få være med på banen, gå med de gode, spise pizza etterpå i juniorhuset, og kanskje være på nikk med de store!"

Her var mye å lære. Bare det at hver spiller på laget må ha et utslag som teller, kan virke som en innføring i strategisk tenking, i å tenke lag og fellesskap. Og nettopp lag og fellesskap er selve grunnen for tilveksten i klubben. - Vi skulle gjerne hatt slik scramble hver fjortende dag, konkluderte Årstad.

Øverst: Torbjørn Næss forklarer hva som skal skje. Nederst: Kontakt ved første smil! Kaptein på laget til Tale Djuve på 8 år er ingen ringere enn Marthe Wold, en av SGKS aller mest premierte og profilerte damegolfere.

9-hullsrunderen i fremtiden?

“9-hullsrunderen: halvparten så lang, men masse moro” skriver avisen International Herald Tribune i et oppslag. Kan det bli aktuelt å tilby greenfee for 9-hullsrunder hos oss, for å oppmuntre spillere som kanskje føler at 18 hull tar for lang tid eller er for krevende?

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Fra neste år vil det bli enda kjekkere å spille på banen vår når de gamle teestedmerkene forsvinner, og valget mellom kort eller lang sløyfe er opp til den enkelte, enten runden er på 9 eller 18 hull.

9-hullsrunderen har en lang historie. I Amerika var de fleste tidlige banene 9-hulls, og den første US Open, i 1895, ble spilt på en slik bane. I 1990-årene endret bildet seg til lange baner og 5-timers runder. Ikke minst tidsklemma gjør nå at 9-hullsrunder er blitt mye mer allminnelige i USA. Spørsmålet kan være verd å vurdere også i vår klubb. Hva med å tilby 9-hulls greenfee, ikke minst i juli måned når det kan være veldig god plass på banen?

Hvor mye tid har vi til en runde?

Dette går på en totaldiskusjon som handler om at golf tar for lang tid, sier Steinar Fløisvik. - Vi må opplagt følge utvikling, behov og muligheter nøye. Til nå har vi jo ikke hatt 9-hulls greenfee, men styret vil ta opp saken i vinter. Når vi legger opp til årsmøtet, går vi alltid gjennom kontingenter og greenfee. Det blir mer og mer aktuelt i mange klubber å gå over også til 9 hull. Det handler jo om å gjøre golf så attraktivt som mulig. Ett poeng her er imidlertid at flyten på vår bane stort sett

er blitt mye bedre. For bare få år siden kunne en del sponsorturneringer gå håpløst langsomt. Trolig var det svært mange nybegynnere og mindre rutinerne med; nå er nok gjennomsnittet adskillig bedre, og stort sett blir rundene fullført på fire timer.

Neste år: smidigere system

- Men det er mange måter å tenke på. Det vil bli enda mer attraktivt å spille på banen vår neste sesong når teestedmerkene rødt, blått, gult og hvitt forsvinner. Vi bryter ned tradisjonene med å merke teesteder etter lengde på sløyfa. Den som da vil at runden skal gå fort og greit, kan jo velge korteste sløyfe. Her kommer selvfølgelig også slope-systemet inn, slik at lett sløyfe medfører færre slag. Det blir en fin balansegang å få dette til å fungere best mulig. Steinar smiler:

- Selveste Jack Nicklaus anbefaler 9-hullsrunderen som en mulighet. Alt dreier seg om at systemet skal være slik at du har lyst til å spille golf – uansett nivå.

Hvorfor 18?

ELLEN JEPSON (TEKST)

Grunnen til at de fleste baner verden over bygges med 18 hull, er at dette antallet i 1764 ble satt som standard på den historiske og legendariske Old Course, St. Andrews i Scotland. Banen, som en av verdens eldste og modell for nesten alle golfbaner, ble da ombygget fra de opprinnelige 22 hull til 18 hull. Men det var likevel ikke uvanlig, både før 1764 og like inn i 1900-tallet, at golfbaner ble bygget med 12, 19, 15, 23 eller et hvilket som helst antall hull, basert på den enkelte klubbs økonomi og/eller beliggenhet mm.

Etter 1764 var det stadig flere baner som kopierte St. Andrews-modellen, og spesielt etter at i 1858 vedtok nye regler, bl.a. at "one round of the Links or 18 holes is reckoned a match unless otherwise stipulated".

Da Norges første golfbane ble etablert på Bogstad i 1924 ble den bygget med 18 hull og med sandbunker slik som på linksbanene i Scotland. Samme standard lå til grunn da Stavanger golfklubb ble etablert i 1956. Siden den gang er det kommet over 100 baner i Norge, de fleste med 18 (eller 9 x 2 hull) – og like til i dag har en standard runde golf blitt spilt med dette antall hull – 18 – slik som "befalt" av R&A, St. Andrews i 1858.

Scramble, lek og rosa pysjamasgolf kan lokke flere jenter inn

- I klubben vår er noen yngre jenter på vei, og det er vesentlig at tilveksten fortsetter, sier Karoline Woie.- Kanskje kunne vår klubb ta opp igjen inspirasjon fra forbundets "Jenteprosjektet 2003–2008" for å stimulere nyrekruttering, mener hun: - Jenter er gjerne sosiale på andre måter enn gutter, og foretrekker lagsport fremfor det individuelle i golfen. Det kan være vesentlig å skape et fellesskap gjennom å fremme det sosiale, helt fra begynnelsen av.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

Hvis Karoline skulle være med på å sette opp et program, ville hun satse på jenter i 10–12 års-alderen og legge opp aktiviteter i større grupper i tillegg til individuell trening. Da hun selv var rekrutt var Kjersti Jæger i Juniorkomiteen ansvarlig for å organisere jentene. - Vi hadde det kjempegøy, sier Karoline, og smiler ved tanken på jentetreningssleir på Ogna i august, inkludert pysjamasgolf en kveld med rosa, blinkende baller; klubbturnering scramble for å se hvem som fikk dra til de neste rundene, regionalt og nasjonalt; og mor-datter eller bestemor-barnebarn-turnering.

En spesiell jentedag i juni var lagt opp for alle mellom 8 og 18, med eller uten golferfaring, og inviterte til moro i form av aktiviteter fra scramble- og pitch og putt-spill til aerobic, ansiktsmaling, hårstyling, ball- og negledeign – og premier til alle. Etter flere måneders sosiale aktiviteter lå det en ekstra gulrot i den gjeve Tinius Cup, tidlig i september.

Karoline husker godt da hun spilte første runde i Suzann Junior Challenge. Det var skummelt, og hun brukte langt over 100 slag. Likevel kvalifiserte hun seg til neste runde, i Bergen, hvor hun spilte så bra at hun fikk dra til Oslo og møte Suzann Pettersen selv. - Det var kjempegøy å treffe mange andre jenter som spilte, og i dag har jeg noen av mine beste venninner i Oslo.

Karoline Woie, en av SGKS beste damegolfere, har svært gode minner fra "Jenteprosjektet 2003–2008".

Bildet er tatt 21. juli 2013 på Bogstad hvor Karoline Woie, Katerina Jæger og Marthe Wold (med kaptein Are Friestad) fikk bronsemedalje i NM Lag for damer.

Jenteprosjektet 2003–2008 var en viktig satsing for å rekruttere jenter til golfen. Bildet er fra 2005, og i denne gjengen befinner seg både Karoline Woie, Marthe Wold og Katerina Jæger. Jentelederne ytters på flankene er Karen Woie (t.v.) og Elisabeth Engelsgerd (t.h.)

NGF hadde målsetningen klar: øke bredden i norsk jentegolf, få flere aktive jenter i klubbene, beholde de aktive jentene lenger, utdanne jentansvarlige i klubber og regioner, og arrangere jentedag og jenteleir. At det var effektivt, viser nivå og bredde i dag. Men dette understreker også hvor viktig det er å sikre ettervekst.

Det kan være vanskelig å forstå hvorfor forbundet ikke la opp til et forlenget program. Desto viktigere er det da at vår klubb, som nå er blant de fremste i landet til å få frem unge spillere, fortsetter å satse – ikke minst på jentene.

Selv har Karoline ingen problemer med det individuelle i golfen. Hun var 4 da hun første gang tok i en kulle, men syntes lenge at håndball og fotball var mye kjekkere. Når hun ble med faren på rangen, var det simpelthen for å gjøre ham glad. Hun fikk is som belønning, og målet var å slå 50 meter. Men da hun kom i 12-årsalderen, ble hun kjent med guttene i miljøet og fikk dra sammen på tur og treffe andre juniorer. - Det var en del jenter og mange gutter, og jeg syntes det var merkelig at vi ikke var mer sammen. Etter hvert falt noen av jentene av, og da var det viktig at vi fikk være med guttene. Det trigget

meg enda mer. De var en stor gjeng, de yngre fikk trene med de eldre, og Are var en del av miljøet. Karoline ble satt på en hard prøve da ryggen slo seg vrang, også på grunn av feil golfteknikk. Hun var ute i to år, og jobbet intenst for å trene opp muskler og rette på feil. Hun valgte University of South Carolina nettopp fordi det er kjent for et tøft golfmiljø, og er strålende fornøyd med både det sportslige og det akademiske der. Etter et år med mye generelle fag søker hun seg nå til "business school", som har ett av de beste internasjonale programmene i Statene.

NB! Viktig medlemsinfo

Medlemskontingent og avgifter (ref. Stavanger Golfklubb laglov §4)

- 1) Medlemskontingenten fastsettes av årsmøtet. Andre avgifter/egenandeler kan kreves for deltakelse i klubbens aktivitetstilbud.
  - 2) Den som ikke senest 31. desember har sendt skriftlig utmelding av klubben eller melding om overgang til annen kontingent-/avgiftsgruppe, kan anses som medlem i samme kontingent-/avgiftsgruppe i det påfølgende år.
- Utmelding må skje innen 31.12 – ellers hefter en med neste års kontingent.
  - Endring av medlemsgrupper (aktiv/passiv) bør meldes snarest og helst innen 31. desember.

Golfbox - booking

Mange av våre medlemmer har ikke tilgang til bookingsystemet i golfbox. Dette kan skyldes feil eller manglende e-postadresse eller at en ikke har brukernavn og passord. Vennligst rett eller legg inn din e-postadresse på "Min forsider" / "Rediger profil" i golfbox eller send en e-post til terje@sgk.no, så vil vi endre dette.

HOLE IN ONE på Hydrawell Open

Aller største vinner under den populære turneringen Hydrawell Open var unge Peder Faltinsen Time. Han klarte det som bare noen få spesielt flinke (eller spesielt heldige) får oppleve – å lande ballen midt i koppen på utslaget på hull 17. Det er i seg selv en bragd, men å klare det på det aller første slaget i turneringen er intet mindre enn en sensasjon!

AV ELLEN JEPSON (TEKST OG FOTO)

Champagnefeiring er ikke aktuelt for Peder, men en is og en brus kan han alltid spandere på seg selv på en ellers deilig, varm sommerdag.

Det var jo et lykketreff at Peder "bare" er junior, for ellers kan det koste dyrt å slumpe på seg en Hole in one. Medspillere som er vitne til en slik unik hendelse er berettiget til en runde i baren, sies det. Champagne må det være, intet mindre. Det finnes faktisk ulike forsikringer, tro det eller ei, som skal erstatte det økonomiske utlegget som du ved en HIO måtte pådra deg. For medlemmer i NGF som har tegnet golfutstyrsforsikring og som lander en hole in one, dekker forsikringen utgifter til bevertning for inntil 4000 kroner. Det eneste som kreves er å sende inn bekreftelse fra medspillere – samt kvittering for utgiftene. Men siden Peder er en junior, gjelder heldigvis ikke de samme hevdvunne reglene når det gjelder HIO. Og bragden er uansett like stor. Vi bøyer oss i støvet og kan bare si gratulerer hjerteligst, Peder Faltinsen Time!

Åpen og sosial turnering

Hydrawell Open ble spilt første gang i 2012. Det er en turnering som ser ut til å være på stigende kurs hva gjelder oppslutning og hadde over 60 deltakende i årets solbegunstigede fredag/lørdag 9.-10. august. Den spilles som shotgun fra kl. 14.00, og har et sterkt sosialt tilsnitt, siden spillerne er ferdige på omtrent samme tid og kan la praten gå i kafeen og uterommet etter runden. Og om kvelden etter dag to er det middag med premieutdeling og underholdning.

Hydrawell Open er som navnet tilsier, åpen for alle, og det spilles i fire klasser fordelt på kjønn, mens startkontingenten er fordelt på alder – høyest for de voksne som skal delta på middagen om kvelden. Men de unge, som betaler en vesentlig lavere startkontingent får også sin del av kosen,

de får servert pizza etter turneringsslutt. Litt sponsing må til, og turneringens "far", Odd Engelsgjerd, har gjennom sitt firma Hydrawell sponset turneringen.

Vinnere av hhv. klasse A og B damer i årets Hydrawell Open:

Bodil Borgen og Anne-Lise Rommetvedt.

Vinner av hhv. klasse C og D herrer:

Tor Festervoll og Kristian Sirevaag.

Odd Engelsgjerd er godt fornøyd med årets oppslutning og ønsker spillerne tilbake neste år.

Tee it forward på SGK fra 2014

På tide å tenke nytt? er overskriften på et innlegg NGFs president Finn H. Andreassen hadde i Norsk Golf i sommer. Han refererer til en amerikansk undersøkelse som ble lagt frem på en konferanse i regi av Royal & Ancient Golf Club, St. Andrews og der det pekes på at golfen er i stagnasjon både i Europa og USA. "Mange prøver, men gir seg dessverre."

Elin Klovning (t.v.) og Kjersti Jæger (t.h.) er ute "i felten" og speider etter muligheter for en mer hensiktsmessig kort sløyfe

Så hva kan en gjøre for at flere skal komme over terskelen?

Ett av de soleklare rådene fra ekspertene som gransket svarene fra undersøkelsen, var at en burde gjøre noe med tidsbruken og sjansen til å spille til relativt par. Dermed ble kampanjen "Tee it forward" skapt. En kampanje som tar sikte på å få fart på spillet og ha mer moro på golfbanen. Sentrale golfstjerner stilte seg bak kampanjen, som ble kjørt både som reklamekampanje og med stort fokus på redaksjonell plass i golfmagasiner. **Flytt utslagsklossene fremover, fjern røde og gule klosser. Få vekk machopreget. Det er ingen mening i at vanlige amatører skal slå fra samme tee som de profesjonelle. Det viktigste er jo ikke å slå lengst, men å takle utfordringene, slo den amerikanske foredragsholderen fast.**

Lokal variant av "Tee it forward"

Vi har i flere artikler i Røffen pekt på at for lange baner kan gå ut over mange spilleres golfglede og mestringsfølelse – og derved uteblir viktige motivatorer for å bli ved golfen. Kanskje mest utsatt er de grupper av golfere som ikke kan slå så langt – damer, seniorer og yngre juniorer. Det er derfor gledelig at SGK har besluttet å gå til det (nesten) sensasjonelle skritt

å forlate over 50 års praksis med egne dame- og herreteesteder. Fra neste sesong blir det fire sløyfer (som i dag) men disse vil bli markert med lengde, og ikke forbeholdt det ene eller annet kjønn. Den korteste sløyfen (som i dag er fra rød tee) vil også få redusert lengde, og etter hvert vil det komme til noen nye teesteder.

Innspill fra banekomite og referansegruppe

Banekomiteen har i høst sett på tiltak som kan å gjøre den korteste sløyfen mer spillevennlig. I tillegg har en referansegruppe, bestående av Kjersti Jæger og Elin Klovning fra styret, samt Ellen Jepson gått gjennom banen og vurdert hvor det er mest ønskelig å korte inn, og i tillegg laget en prioritering for dette. Banekomiteens og referansegruppens vurderinger er sammenfallende på de fleste punkter, bare med litt variasjon mht. antall meter innkorting. Referansegruppen har som 1. prioritet å flytte teested på hull 3 ned til avsatsen, flytte hull 11 til dagens herretee og gjøre om til par 5, og ikke minst flytte teested på hull 18 frem med 25 meter. Som 2. prioritet er foreslått å flytte fremover på hull 4, 7, 9 og 13, og som 3. prioritet å gå fremover på hull 2, 5 og 8. Ellers ingen endring for 1, 6, 10, 12, 14, 15, 16 og 17.

Total innkorting: 130 meter

Skulle samtlige av referansgruppens forslag bli gjennomført, betyr det en innkorting av dagens damesløyfe på ca 130 m. Det er selvsagt innforstått at alt ikke kan skje over natten. Forslagene må vurderes av styret i en totalsammenheng, og det skal samordnes med øvrige prioriteringer på banen. Røffen vil komme nærmere inn på dette i vårnummeret.

Suksessprosjekt i 20 nye år

Det er nå to år siden amerikanerne satte i gang prosjektet "Tee it forward". Og på konferansen i Skottland ble erfaringsmaterialet lagt frem; kampanjen har vært en suksess! Tallenes tale: 85 prosent mente at det hadde blitt mer moro å spille golf, 56 prosent oppga at det gikk raskere, 93 prosent sa at dette var et vellykket tiltak. **Og noen la til at de hadde blitt bedre på nærspill, for nå var det viktigere enn de lange slagene.**

Resultatene overbeviste amerikanerne, og kampanjen "Tee it forward" skal nå kjøres i 20 år fremover, slik at flest mulig baner skal bli med på prosjektet. Dette er lærdom vi også kan høste av.

Takk til president i NGF, Finn H. Andreassen for tilatelse å bruke deler av hans innlegg i Norsk Golf.

- Vi skal ta godt imot alle nye, både gutter og jenter!

“Tid for et nytt jenteløft” skriver Norsk Golf. Og hevder at rekrutteringen ser tynn ut. Juniorene i klubben vår – også jentene – har på nytt markert seg strålende. Men hvordan er tilveksten? Jenter er mer sosiale enn gutter, blir det hevdet. De trenger et miljø med andre jenter rundt seg. Hvis de blir for få, går de heller over til lagsport som f.eks. håndball. Hos oss arbeider både komité og trenere intenst for å rekruttere og skape et tiltrekkende miljø.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST) OG ELLEN JEPSON (FOTO)

Med blikket rakt på målet. Navn NavnNavnNavnNavnNavnNavnNavnNavnNavn synes golf er gøy og liker litt konkurranse på puttegreenen.

Det er ingen tvil: jenterekuttering er en utfordring. - Vi har snakket om dette i 30 år, og golf-Norge har vært opptatt av saken i hvert fall i 10 år, sier daglig leder Steinar Fløisvik. - I klubben vår har vi alltid hatt flinke jenter, men få. Jenter er nok litt mer flokkavhengige, og trives best når flere venninner begynner samtidig. Slike mønstre er opplagt viktige når vi legger opp planene våre. Her jobber styre, administrasjon, komité og trenere tett sammen. - Hovedgrunnen til at Henning Lindanger flyttet til Sola, var at de i motsetning til oss søkte om å få opprette et regionalt

kompetansesenter. Det gjenstår å se hvilke roller forbundet kommer til å spille, og hvilke opplegg de vil fremme. Vi har selv tatt initiativ i år, som å arrangere vårt eget sommerkurs da kommunens opplegg falt vekk. Kurset vårt trakk 46 deltakere. Vi har plass til flere, og neste år kan vi være flinkere til å informere og spre invitasjon.

I tillegg til sommerkurs arrangerte vi familiedag med golf og grill i samarbeid med Skagenfondene. Da kom over 100 deltakere, og langt over halvparten var barn og unge. Klubben mobiliserte trenere og eldre

juniorer, og hele arrangementet var en kjempesuksess.

Samhold og treningskultur

- For de yngre handler det mest om å skape et miljø, en treningskultur, og lage samhold i gruppene, sier Jan Egil Nærland og Are Friestad, trenerne som sammen har ansvaret for junioropplæring og trening. - Når alt kommer til alt, er det nok opp til en selv, sier Are: - Miljøet må ikke tvinges på noen, men det er viktig å ha felles aktiviteter og skape et attraktivt miljø.

Den gamle nursery-greenen har vist seg å være et viktig tilskudd til SGKs treningsområder, og den vil ikke, som opprinnelig planlagt, bli brukt til dyrking av egen greentorv. På bildet er Jan Egil Nærland (t.v.) i ferd med å gi instruksjon i puttingens vanskelige kunst.

De to jobber tett sammen. Are trener i hovedsak alle de yngre, og har 10 faste timer i uken med juniorer i tillegg til mye privattimer når det er aktuelt. Jan Egil trener de eldste, og mye av instruksjonen er én-til-én.

Men hvordan kan klubben best mulig sikre en stadig strøm av nye rekrutter?

- Komiteen jobber med dette hele veien, sier Jan Egil. - Vi kan for eksempel gjøre mer bruk av e-post. Vi samler e-postadressene til alle familiene som har hatt deltakelse på sommerskolen vår. Når sommerskolen er optimal, kan vi ta hånd om 90 deltakere. Vi vil aldri få inn 200 nye juniorer på én gang. Derfor må vi ta mange små grep. Vi må ta vare på de nye, og lage forskjellige aktiviteter - også kjekke turneringer på ulike nivå.

Nøkkelpoeng: å oppleve fremgang

Are understreker at det kan være viktig å unngå å legge så mye vekt på forskjeller mellom gutter og jenter. - Jentene som er gode nå, har trent mye med guttene, og det gjorde at de ble nødt til å strekke seg! Dessuten har samholdet alltid vært godt mellom jenter og gutter i klubben vår.

Samhold og tilhørighet er opplagt sentrale punkter. Men kanskje er den viktigste nøkkelen til golfglede å oppleve litt fremgang, sier Are. - Golf er kjekt når vi føler at vi treffer ballen, og får til noe når vi er ute på banen, uansett alder. Vi kan ikke alle bli mestre. Hvis det skal være målet, har vi bommet. Det skal være kjekt å spille golf, og barn og unge skal komme til et kjekt og trygt miljø. Jan Egil nikker:

- Punktene 1, 2 og 3, øverst på listen, er like: det skal være kjekt å spille golf.

Godt forberedt til byvekst

Slik Stavanger nå vokser, vil tilbudet om å spille golf i et godt miljø, på regionens fineste og vakreste bane, treffe langt flere enn i dag. Da Steinar selv gikk caddy og ble hektet på sporten, kom rekruttene stort sett fra gatene og gårdene i områdene rundt banen. Innen 10 år blir det bygd en ny bydel mellom Madlakrossen og Hafrsfjord bro. - Det er snakk om boliger for 12 000-15 000 mennesker, mye av det i vårt virkelige nærmiljø. Erfaring viser at slik byutvikling gir et tilsig av barn og unge. Og etter hvert som det kommer, skal klubben være godt forberedt!

Kjære leser

AV REDAKTØR NINA TJOMSLAND

Det er en stor glede for oss i redaksjonen å sende ut et adskillig fyldigere nummer av Røffen enn

vanlig. Grunnen er enkel: vi vil gjerne fortelle om klubbens rike og mangfoldige liv, og håper at bladet kan interessere og glede også medlemmer som bare sjelden opplever miljøet. I tillegg til slik kontakt gir Røffen oss muligheten til å ta opp viktige emner til balansert vurdering. Ellen Jepson viste veien med sine grundig dokumenterte argumenter for ordningen vi nå får fra våren av, med valg av "sløyfer" med kjønnsnøytrale og ulike banelengder istedenfor systemet vi har hatt hittil. I denne utgaven presenterer vi en annen mulig tilpasning i en tid da så mange lever med tidspress: tilbudet om 9-hulls greenfee, som vinner terreng ikke minst i USA.

Banerapporten får mer plass enn vanlig, med god grunn. Omleggingen av banen, og banemannskapenes innsats, fikk en dramatisk illustrasjon i sommer. Ennå tidlig i juli lå banen ille tilredt, for å si det mildt. En måned senere var den tilbake i praktstand - så innbydende at den også inspirerte til et lite studium av særegent dyre- og planteliv som vil bli presentert i vårnummeret av Røffen.

Rekruttering er alltid en sentral oppgave. Her spiller det utvilsomt inn at juniorene våre har levert rekordresultater, og at klubbens første golfskole for barn, i egen regi, var så vellykket. Tilbud om kurs for damer med høyt handicap var populære, og onsdagsslicen - etter arbeidstid - kan være en kjekk vei inn i både bedre ferdigheter og et trivelig miljø. Terskelen til å komme ut på banen skal være lavest mulig. Onsdagsslicen vil vi presentere fyldig i vårnummeret.

Altså er vårt problem ikke mangel på stoff, men derimot kapasitet. Når noen i vår lille redaksjon er midlertidig forhindret fra å delta i arbeidet, hadde det vært strålende å ha kontakt med medlemmer som kunne tenke seg å bidra. Tilskudd ville også være velkomment nettopp fordi klubblivet er så mangfoldig: jo flere stemmer, desto bedre! Vi i redaksjonen - Morten Helliesen, Ellen Jepson, Dag Svihus og Nina Tjomsland - tar med glede imot alle innspill, motforestillinger og argumenter, og håper å høre fra flest mulig.

- Så ikke hullet for bare **VANN!**

Meddommer fra Stavanger Golfklubb, Joao Leitao, lar seg ikke lett vippe av pinnen, men de forholdene som det usedvanlig kraftige regnværet etterlot seg på fairwayer og greener 3. august, har han aldri sett maken til i sin dommerkarriere. Greenen på hull 16 var helt dekket av vann – det var ikke mulig å finne koppen. Resten av banen lå i totalt vann-kaos.

Måtte bruke fantasien

Selv om himmelen så truende mørk ut, gikk starten på TRT-Vest greit med tee-off kl. 08.30 som planlagt. Men lenge før det hadde svært mye foregått i kulissene. Turneringsbestemmelsene for TRT forutsetter 36 hull slagspill fordelt på to dager, og slik var den også satt opp 3.-4. august i turneringsprogrammet for SGK. Men siden Suzann Junior Challenge Finale skulle spilles på Oslo Golfklubb allerede den påfølgende mandagen og tirsdagen, og mange av juniorene var påmeldt på denne, ble det besluttet at samtlige 36 hull skulle spilles lørdagen.

Da SGK sa ja til å ta denne turneringen, var det ennå vinter og ingen kunne forutse at vi, pga. frostskafer, skulle ha fire greener under ombygging i juli, og at disse ikke var spillbare til 3. august. Her måtte det kreativ tenking til, og det ble besluttet at turneringen skulles spilles med fire 9-hullsrunder, dvs. at hull 10–18 ikke skulle være i spill i det hele tatt.

- Så gikk tåkeluren

Da den første flighten hadde kommet seg gjennom hull 1, og var i ferd med å slå ut på hull 2, skjedde det – himmelens sluser åpnet seg, ledsaget av truende tordenskrall og lyn.

Foto: Ellen Jepsen

Meddommerne Joa Leitao (t.v.) og Øyvind Ege (i midten) samt Sverre Eekeli (leder av junior-komiteen, er optimistiske til tross for en rekke tøffe vann-utfordringer på banen.

Reglene er da klare; dommerne skal stoppe spillet med lange tut i tåkeluren, ballen skal markeres og plukkes opp, og spillerne skal forlate banen umiddelbart.

Så var det å vente – et lite opphold med lyn og torden ga håp om å fortsette spillet i ti-tiden – men nei, nok en gang ble tåkeluren tatt fram og spillerne blåst av banen.

- Og regnet fortsatte

Årets kraftigste regnskyll (hittil) manifesterte seg utover formiddagen i form av oversvømte kjellere, veier og åkre.

På golfbanen ble fairwayer og greener i løpet av de 3–4 timene regnet fosset ned, forvandlet til et eneste stort virvar av bekker og dammer med vannfylte bunkre og utviskede stier. Over fairwayen på 9'en oppsto det en lystig bekk, og rundt kanalen på 16'en kunne en lett ha padlet med kano. Inne i klubbhuset satt juniorene, både de tilreisende og lokale, og ventet i spenning på om regnet ville ta slutt – og om det i det hele tatt ville bli noe spill. I turneringsledelsen var det febrilsk aktivitet i – hva gjør vi?

Foto: Ellen Jepsen

Fram med padleårene! Fairwayen på hull 16 innbyr 3. august 2013 til litt andre sportslige aktiviteter enn golf...

Hvem skulle trodd at denne greenen for noen timer siden hadde vært utsatt for årets tøffeste regnvær? Vinner av TRT jenter, Frida Granum Aase, Sandnes GK (t.h.) setter nok en putt, mens Benedikte Pettersen, Sola GK og Ida Karine Lindevik, Bjaavann GK følger oppmerksomt med.

Dommerne konsulterte alle tilgjengelige værstasjoner i området for å sjekke lyn- og tordenfrekvensen. Banens tilstand ble kontinuerlig overvåket. Det ble etter hvert imidlertid klart at selv om regnet hadde sluttet, og banen var spillbar, var det for sent på dagen til å klare 36 hull. Men med litt fintenking og en etterhvert oppklarende himmel, samt en bane som drenerte overflatevann i rekordfart, ble det i samråd med NGF (og ved banebefaring kl. 13.00) besluttet at spillet skulle gå – som shotgun! En smule reorganisering måtte til, men kl. 13.30 var spillerne klare til start – glade over at ventetiden var over. – Og det første slaget ble ledsaget av skinnende sol fra klar, blå himmel!

Ballplassering

Pga. alt vannet ble det besluttet å tillate ballplassering på banen, og de lokale reglene var på forhånd blitt utvidet, spesielt med tanke på **mye** nedbør. Derfor gikk spillet ganske greit, og selv om greenene ikke var optimale, drenerte de forbausende raskt alt vannet de var blitt utsatt for.

Fra dommerrapporten kan vi lese:

“Hjelp til dropping av ball, særlig i avrenningskader i bunkere. Ellers ingen spesielle problemer. Honnør til mange spillere for aktivt å bruke sine medkonkurrenter til regelavgjørelser (som observert fra sidelinjen var helt riktige).”

Og vinnerne...

Team Norway Junior Tour Region er en turneringsserie under Team Norway Junior Tour og består av turneringer som spilles parallelt i to regioner, Vest og Øst. Gjennom Team Norway Junior Tour Region kan spillerne kvalifisere seg til Team Norway Junior Tour. Hcp-begrensning for jentene er 24,0, for guttene 18,0. Turneringen spilles som slagspill uten hcp.

Resultater:

Jentene: Frida Granum Aase (Sandnes GK) vant knepent foran Stine Lindanger (SGK). Guttene: SGK-gutter på de første 4 plassene: 1) Ruben Pettersen 2) Aron Behane 3) Kristian Leik Woie 4) Tor Håkon Helgeland. Gratulerer med bra innsats!

Thorbjørn Næss – en av mange frivillige SGK-funksjonærene på post!

All grunn til høy paraplyføring – Ruben Petterseon gikk helt til topps! 19

Hovedsponsor: gevinst for begge parter

Stavanger Golfklubb har Norges beste juniormiljø. Dette var et viktig argument da SKAGEN Fondene ble klubbens hovedsponsor, forteller Kristen Kvame: - Vi ønsker hovedsakelig å profilere oss mot barn og unge, mot tilvekst og utvikling.

AV NINA TJOMSLAND (TEKST)

- Men akkurat her er juniordelen bare ett av flere argumenter, når avtalen med vår klubb er den største av alle bedriftens sponsorengasjementer. Selskapet ble stiftet for 20 år siden, og de siste 10 årene har de samarbeidet med golfklubben. For det første er klubb og bane regionens ubestridt beste, sier Kristen Kvame, formuesforvalter i SKAGEN og aktiv golfspiller. Og summerer raskt opp: historien, som en av de eldste i Norge; unik beliggenhet, sentral og samtidig i det frodige landskapet mellom Stokkavatnet og bondegårder; flott utformet og pleid slik at hver eneste tur kombinerer aktivitet og naturopplevelse.

Fondsforvaltning handler mye om gode og langsiktige relasjoner. Golfklubben åpner for muligheter til både å stifte nye kontakter, og til å pleie etablerte forhold. Gjennom en årrekke har den største bevisenheten i bedriftens golfkalender vært

sponsorturneringen. Den ligger fast på den andre tirsdagen i august, og ble raskt så populær at mange deltakere legger feriene sine slik at de kan være med, forteller Kvame. Mange av bedriftens kunder er også medlemmer i vår klubb. Her møtes da folk fra mange klubber og kanter: 140 dels etablerte og dels nye kunder opplever en heldags golffest, avsluttet med et sosialt kveldsmåltid i klubbhuset.

Leken sponsorturnering

Spilleformen er leken: Texas scramble. Eneste regler er at hver deltaker i gruppen må ha tre tellende utslag, og at alle spiller hele veien. Slik føler alle at de er med, selv om de kanskje ikke er så drevne. For en høy-handicapper kan det redde hele runden å være den som setter en langputt, for eksempel, eller har spesiell flaks når hullet virker magnetisk på et innspill...

Ellers er det også viktig å kunne tilby kunder noe virkelig verdifullt, noe de setter pris på, forteller Kvame. - Vi har alltid noen greenfees liggende, og når vi for eksempel får besøk fra utlandet, kan vi tilby en kvalitetsrunde hvis de ønsker det. Noen ganger kan da også en av oss være med; å gå sammen på en slik bane i fire timer hjelper til å skape gode relasjoner. I tillegg prøver vi å være representert på flere av klubbens turneringer. Vi ønsker alltid å være til stede på plasser der mye skjer.

100 kom på familiedag

Selv bidro de sterkt til å få ekstra mye til å skje i år, med nyskapingen i form av familiedag komplett med grilling og instruksjon. Over 100 små og store deltok. Barna fikk en introduksjon til golfspillet, og unge og voksne som kunne og ville, fikk gå 9 hull. Det hele var så vellykket at Kvame absolutt tror arrangementet vil bli gjentatt neste sommer – ikke minst fordi folk da får en mulighet til å oppdage at golf kan være like attraktivt for de små som for de store, og at her kan generasjonene gjøre noe kjekt sammen. Spesielt for småbarnsforeldre kan det jo knipe med å finne tid til å spille. Av SKAGEN Fondenes 160 ansatte i Stavanger er rundt 10 virkelig aktive og kanskje ytterligere 20 engasjert mer på hyggenivå. - Når vi har småbarn, er det ikke alltid like populært å stikke av fire-fem timer. Selv velger jeg gjerne å gå ut om kvelden og spille ni hull. Da er jeg hjemme til 10, og det blir som en annen treningsøkt, forteller Kvame. Om han har noe råd å gi? Ja, spesielt det å nytte proene. Hvert år har bedriften golfkurs for alle ansatte som er interessert, helt fra påske til juni. Kvame smiler, og lurer inn litt snikreklame: det er med golf som med fondsforvaltning, at det er klokt å gjøre bruk av ekspertisen!

Kristen Kvame på brua foran greenområdet på hull 17 som SKAGEN Fondene er sponsor for.

Vi er best utenfor banen - heldigvis!

Det krever gode ferdigheter å lykkes på golfbanen. Det samme gjør det i aksjemarkedet. Våre autoriserte finansrådgivere har lang erfaring med å bistå kunder med rådgivning.

De kan blant annet bidra med:

- Råd ved valg av fondssammensetning basert på sparemål, tidsperspektiv, avkastningsmål, risikopreferanse og risikoevne
- God informasjon om våre fond (risiko, avkastning og egenskaper ved fondene)
- Generelt markedssyn og din diskusjonspartner

Ta kontakt med oss på telefon 04001, eller kom innom kontoret vårt i Torgterrassen for en uforpliktende prat. Les mer på www.skagenfondene.no

Region Tour Rogaland støttet Barnekreftforeningen

Profesjonell golf har sterke bånd til veldedighet. Summen av alle pengene som samles inn, bl.a gjennom PGA og andre store turneringer verden over, er større enn det som samles inn av alle andre idretter til sammen. **Region Tour Rogaland (RTR)** er strålende eksempel på at også amatør-golf kan bidra til å hjelpe andre. Gjennom sponsorstøtte, spilleavgifter og "Birdies for Charity" ble det i 2013 samlet inn hele **127 000 kroner** til Barnekreftforeningen!

Spiller inn penger til andre

Region Tour Rogaland er betegnelsen på åpne 2-dagers klubbturneringer som arrangeres av golfklubber i Sør-Rogaland. Foruten å "spille inn" penger til veldedige formål, er hensikten å tilby et godt turneringsalternativ for regionens elitespillere. Turneringene er åpne både for amatører og profesjonelle spillere med gyldig medlemskap i golfklubber tilsluttet NGF.

Arrangørklubbene er lokalisert over hele Rogaland, og dette gir en fin mulighet for spillerne til å bli kjent med andre regionbaner – med sine lokale særpreg og spesielle utfordringer. Ikke minst er det kjekt å få treffe elitespillere fra de andre klubbene. Turneringene har stor oppslutning både blant spillere og sponsorer, og det har gitt en unik mulighet til å samle inn betydelige beløp til veldedige formål.

Følgende klubber har deltatt 2013:

- 20.–21. april: Hellvik Hus Egersund GK Open
- 11.–12. mai: Jæren GK Open
- 25.–26. mai: Preikestolen GK Open
- 08.–09. juni: Oгна GK Trophy
- 22.–23. juni: Sirdal GK Open
- 29.–30. juni: Stavanger GK
- 27.–28. juli: Kretsmesterskapet Sola GK
- 10.–11. august: Solastranden GK Open
- 17.–18. august: Randaberg GK Open
- 14.–15. september: Bærheim GK Open

Hjelp til kreftrammede barn

I år var det altså Barnekreftforeningen som fikk overrakt en sjekk på 127 000 kroner ved RTR-sesongavslutning på Bærheim GK. Barnekreftforeningen drives på frivillig basis av foreldre som har, eller har hatt barn med en eller annen form for kreft. Det er en forening for hele familien, det vil si at både det syke barnet, søsken og foreldre inkluderes. Foreningens formål er å bedre de syke barnas behandlingstilbud, tilrettelegge forholdene for foreldre, foresatte og familier, samarbeide med leger og annet pleiepersonell, samt drive informasjonsvirksomhet om foreningen. Alle innsamlede midler går direkte til trivselstiltak på sykehus og til turer og arrangementer for de syke med familier.

RTR på Stavanger Golfklubb

Turneringen samlet over 80 elitespillere i et fantastisk godt spillevær i slutten av juni, og heldigvis på handicaptellende runder før fire greener skulle omturfes. Gøran Sømme Haglund fra Sandnes GK (i midten på bildet) vant med to slag over nr. 2, Robel Behane (t.h.) og nr. 3 Magnus Jepson (t.v.) fra Stavanger GK.

Magnus Jepson ble 3. år på rad vinner av det høythengende "Order of Merit", samt prisene "Monter Challenge" og "Birdiekongen". Lagkampen for 2013 ble vunnet av Sandnes Golfklubb. Vel blåst RTR-spillere, ledelse og sponsorer!

Foto: Ellen Jepson

Tyske cruise-turister: - SGK "outstanding"

Hvis dere kan gå god for at banen er akseptabel, vil vi gjerne bestille starttider til 15 spillere fra cruise-skipet "Deutschland", om formiddagen 6. september, kom forespørselen fra Louis Rørem i GOLF of Course LTD, Oslo. Blant de 15 skulle det være to journalister fra tysk og østerriksk presse, pluss rederiets koordinator for golf tilbud. Rørem tok ikke det akseptable for gitt: han hadde hørt at vi hadde vært "uheldige".

Dette var i juli, og daglig leder Steinar Fløisvik beroliget ham og erklærte seg trygg på å kunne garantere topp bane. De fire greenene som var skiftet ut, ville være klare til bruk allerede tidlig i august.

Som alle vi spillende medlemmer vet: tidlig i september, da det tyske cruise-skipet ankom, var banen blitt fløyel. Denne spesielle turen gikk bare innom Flekkefjord og Stavanger i Norge. Men arrangøren for de golfspillende turistene fikk så begeistrede tilbakemeldinger fra besøket hos oss at han regner med å komme tilbake neste år, i større omfang.

Spillerne var ikke bare begeistret. De erklærte banen vår "outstanding". Og selv om vi er fullt klar over det selv også, er det jo et godt prinsipp at "I can do with any amount of praise": klubbens profil har slett ikke vondt av henrykte cruise-turister.

Leder for turneringskomiteen, Nina Middelthon har sendt disse kløktige ord som herved bringes videre til dere alle:

SOME TIPS ON ETIQUETTE

If your golf is just a lark, ASK' EM THROUGH
If you're not due home 'til dark, ASK' EM THROUGH
If you have to make a "call", If you ever lose a ball,
If you hold them up at all, ASK' EM THROUGH
If you find the going tough, ASK' EM THROUGH
If your ankle deep in rough, ASK' EM THROUGH
If leisure is your pleasure, ASK' EM THROUGH
If they're breathing down your necks,
If their language is complex,
If you're almost nervous wrecks, ASK' EM THROUGH.

By Diana Isaacs

I WONDER WHY

One fact about golfers so generally known, I probably shouldn't remind you:
The slowest are those who are always in front.
The fastest are always behind you.

Få deg en Caddy.

CADDY

TRANSPORTER

AMAROK

Møller Bil® Stavanger

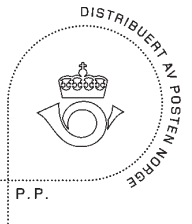
mollerbil.no/stavanger

Nyttekjøretøy

B

NORGE

P.P.

Vintage display at Nefyn

NEFYN and District golfer John Richardson, at the ripe old age of 85, shot an outstanding 75 gross (65 net) in the club's Wynne-Finch Challenge Cup – beating his own age by a clear 20 shots.

The round was all the more remarkable considering John (below) made a double-bogey six at the first hole and finished with a bogey five at the 18th.

In between, his golf was flawless, making par after par in conditions far from easy.

Golf has been a part of John's life for well over 60 years, starting in his early years at Blaenau Ffestiniog in Chester before making it to the professional ranks and taking up a post at Stavanger Golf Club in Norway in 1956.

Returning to the UK in 1964, he was attached to Vicar's Cross Golf Club in Chester, finally retiring to Nefyn in 1986, where his name has regularly featured on the club's trophy boards.

Not content with his blistering net 65, and his new 8.1 handicap, shortly afterwards he followed it up with another sub-par round, resulting in a further handicap adjustment to 7.7.

Den første proen

Steinar Fløisvik fikk forleden et brev med et avisutklipp (t.v.), undertegnet A.D.O Warren-Hees fra Gwynedd, Wales:

“Dear Sir

I just thought you would like this little bit of golfing news in our local paper last week, with the connection to your club at Stavanger, as John was the professional with you nearly 60 years ago. He has been at Nefyn golf club some years and married a lady from your area of Norway! Hoping it is of some interest to you.”

Klart det har interesse for oss! John var vår aller første pro, fra 1956 til 1964. Han hadde svart på en annonse i “Golf Illustrated” om at det trengtes en golfpro til Stavangers nye golfbane, og i juli forlot han Chester til fordel for Stavanger. Han satte straks i gang med instruksjon og var med på klubbens første oppvisningsturnering i oktober samme år. At John fremdeles er så stødig med golf i en alder av 85, er bare fantastisk! **Skal vi invitere ham over til en runde?**

Idylliske Nefyn golfbane utenfor Gwynedd, Wales

VÅRE KLUBB MESTRE

Klubbmester herrer Sondre Erevik Ronold

Forholdene kunne knapt vært bedre enn under årets KM (24.-25. august). Banemannskapet hadde sørget for en tipp topp bane og temperaturene lå rundt de 20. USA-studenten **Sondre Erevik Ronold** endte med totalt -1 for de tre rundene, og runner up Magnus Jepson klarte ikke å true denne scoren.

Marthe Wold ble klubbmester i dameklassen med Julie Nordin som runner up. **William Bertram** vant juniorklassen og **Solfrid Foseide** vant Damer 50+, **Petter Hamre** vant Herrer 55+ og **Joao Leitao** Herrer 65+. **Vi gratulerer.**

Klubbmester damer Marthe Wold